

Chủ đề: *Bởi cớ đó, hỡi anh em thánh, là kẻ dự phần ơn trên trời gọi, hãy suy kỹ đến sứ giả và thầy tế lễ thượng phẩm mà chúng ta tin theo, tức là Đức Chúa Jêsus, Ngài đã trung tín với Đấng đã lập Ngài, cũng như Môi-se trung tín với cả nhà Chúa vậy.*

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô đã nhấn nhủ những người có lòng kính sợ Chúa và muốn hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ, trong số đó có Ti-mô-thê con thuộc linh của ông, phải nhận biết trách nhiệm của mình khi muốn làm kẻ hầu việc Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phao-lô chỉ ra hai người được Đức Giê-hô-Va chỉ định làm kẻ hầu việc Ngài, tức là chức vụ khâm sai, đại diện cho Đấng đã kêu gọi mình thi hành chức vụ chuyển giao các mạng lệnh của Đức Chúa Trời tới tuyển dân của Ngài. Người đầu tiên và cũng là người được Đức Giê-hô-Va lấy là vừa ý Ngài, người đó là Môi-se. Đức Giê-hô-Va gọi Môi-se là tôi tớ trung tín trong cả nhà của Ngài. Người thứ hai (vì Đức Chúa Jêsus thi hành chức vụ trong thân thể của loài người nên Ngài được gọi là Con trai của loài người - the Son of man) là đẹp lòng Ngài mọi đàng. Sứ đồ Phao-lô dùng lời nhắc nhở để cảnh cáo hết thấy những người đang hầu việc Chúa và những người muốn có được chức vụ này, phải nhận biết trách nhiệm của những người được Chúa chỉ định vào chức vụ hầu việc Ngài, tức là những người rao giảng Tin-Lành Tin-Lành thật của Đức Chúa Jêsus Christ phải có, như Môi-se đã làm và đặc biệt là chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ, được gọi là sứ giả (khâm sai, đại sứ) của Đức Chúa Trời, được sai đi rao truyền Lời của Đức Chúa Trời hằng sống để cứu chuộc nhân loại. Chẳng phải vì tình cờ mà sứ đồ Phao-lô viết lá thư này gửi cho những người Hê-bơ-rơ tại Giê-ru-sa-lem, nhưng là Đức Thánh Linh, đã qua sứ đồ Phao-lô mà cảnh cáo hết thấy những người sẽ được gọi, kể cả những người lăm le muốn nhảy vào chiếm lấy chức trọng này, phải nhận biết bổn phận của mình, đó là phải trung tín trong chức vụ rao truyền Lời của Đức Chúa Trời, cả luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh Linh sự sống, tức là Lễ thật, tới muôn dân trên đất này, tức là cho những người sẽ tin Đức Chúa Jêsus Christ, cho tới khi tận thế. Đức Thánh Linh biết trước về thời kỳ sau rốt này, sẽ có rất nhiều kẻ tham muốn danh vọng và quyền lực hư không, mà nhảy vào chiếm lấy chức trọng này, là chức vụ chỉ những người nào được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời chỉ định từ trước khi sáng thế, cho được làm công việc của sứ giả, là chuyển giao các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời cho loài người ở trên đất này. Vậy, hết thấy những người tin Chúa hãy nhận biết rằng, chính Đức Giê-hô-Va đã chỉ định Môi-se và A-rôn vào chức vụ **“kẻ truyền giải”** và **thầy tế lễ** để dạy dỗ và dắt dẫn dân Y-sơ-ra-ên vào nhận lấy xứ Ca-na-an. Nhưng A-rôn đã phải chết vì không tuân theo Lời của Đức Giê-hô-Va và cả Môi-se cũng phải chết vì sự nóng nảy của mình, dù Môi-se được Đức Giê-hô-Va chứng nhận người là tôi tớ trung tín trong cả nhà của Ngài. Chỉ có Đức Chúa Jêsus Christ là hoàn thành chức vụ của mình mà thôi. Vậy, nếu người nào muốn nhận lãnh chức vụ của Môi-se và của A-rôn, thì hãy nhìn vào gương của họ mà lo cho linh hồn mình. **Kinh-Thánh tham khảo:** Lê-vi ký 16; Dân số Ký 12 & 20; Ma-thi-ơ 17;

Chủ đề: *Vì Ngài đã được xưng là đáng vinh hiển cao trọng hơn Môi-se, chẳng khác nào thợ cất nhà được tôn trọng hơn chính cái nhà. Vả, chẳng có một cái nhà nào không phải bởi có người dựng nên; mà Đấng đã dựng nên muôn vật, ấy là Đức Chúa Trời.*

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô tiếp tục cảnh cáo hết thấy mọi người tin Chúa và những người giữ chức vụ hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ phải nhận biết trách nhiệm của mình, khi muốn làm chức vụ như A-rôn, như Môi-se và chức vụ môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, thì phải nhìn vào Đức Chúa Jêsus Christ. Ngài là Cha đời đời, là Chúa bình an, nhưng Ngài đã hạ mình xuống để thi hành chức vụ tôi tớ của Đức Chúa Trời, để làm gương cho hết thấy những người đã được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha chỉ định (từ trước khi sáng thế) vào chức vụ môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ (mà Chúa Jêsus đã nói trong sự Ngài cầu nguyện với Đức Chúa Cha) là “những người mà Đức Chúa Cha đã giao cho Đức Chúa Jêsus Christ” để thi hành chức vụ như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm trước khi Ngài trở về thiên đàng làm Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời Chí Cao. Chức vụ mà các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ phải làm đó là: **Hãy chân chiên của Chúa Jêsus** và **hãy chăn những chiên con của Đức Chúa Jêsus**. Đây là mạng lệnh rất quan trọng, vì đó là chức vụ phải gìn giữ hết thấy các mạng lệnh cùng luật pháp mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho Môi-se, cùng các Lời được chép trong Kinh Thánh, được gọi là **những chiên con của Đức Chúa Jêsus Christ**, mà trong ngôn ngữ Hy-lạp được chép sách Giăng đó có nghĩa là: **Lời của Đức Chúa Trời** (vì Đức Chúa Jêsus Christ với Đức Chúa Cha là một), Còn cụm từ **chăn chiên** **ta** là nói về hết thấy những người tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, được gọi là **chiên của Đức Chúa Jêsus**. Khi chúng ta dịch chính xác Lời Chúa chép trong Kinh Thánh, hoặc ngôn ngữ Hê-bơ-rơ (Cựu ước) và Hy-lạp (Tân-ước) thì hết thấy các hệ thống người ta gọi là trường thần học, hay là trường thần đạo thì đều là giả, vì Đức Chúa Trời không nhường sự vinh hiển của Ngài cho những hệ thống do loài người xác thịt tạo nên. Đức Chúa Trời không uỷ nhiệm cho các hệ thống này để tạo nên các môn đồ cho Đức Chúa Jêsus Christ. Danh Đức Chúa Jêsus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tạo nên muôn vật và duy trì sự sống cho muôn vật, Ngài không phải nhờ các tạo vật do Ngài dựng nên để giúp đỡ Ngài. Vậy nên mọi người tin Chúa phải tôn trọng quyền tể trị của Đức Chúa Trời, vâng phục Đức Chúa Jêsus Christ trong mọi sự, vì Ngài là sự sống của hết thấy muôn vật. Hãy tôn cao Danh của Ngài và vâng phục trọn vẹn các Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh, không được phép bớt đi hay là thêm vào luật pháp của Đức Chúa Trời, dù chỉ là một chấm hay là một nét. **Kinh Thánh tham khảo:** Châm ngôn 8, Ma-thi-ơ 5; Giăng 17;

Chủ đề: *Còn về Môi-se, người đã trung tín trong cả nhà Chúa, như một kẻ tôi tớ, gọi đến làm chứng về điều ngày sau sẽ được rao giảng.*

Trọng tâm: Như chúng ta đã biết, Kinh Thánh chép về chúng ta, là chép về những người được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên để tìm cho Ngài một đồng đội thánh, một nước thầy tế lễ và đó là mục đích Đức Chúa Trời tạo nên loài người ở trên đất này. Môi-se đã không được biết mục đích này cho đến khi người được nghe Đức Giê-hô-Va phán với người để truyền dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên. Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã không nhắc lại điều Ngài đã phán, vì các Lời đó đã được chép trong Kinh Thánh. Nên khi Đức Chúa Jêsus Christ thi hành chức vụ, trước khi Ngài trở về với Đức Chúa Cha, qua Lời Ngài cầu nguyện với Đức Chúa Cha, Chúa Jêsus đã nhắc lại tiêu chuẩn này: **Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy.** Như vậy, Đức Chúa Jêsus Christ đã tỏ ra cho các tôi tớ của Ngài biết rằng, nếu kẻ tôi tớ Chúa mà không nên thánh, thì không thể làm chứng cho Đức Chúa Jêsus Christ được, vì Ngài là Đấng thánh, nên các tôi tớ của Ngài cũng phải nhờ Đức Thánh Linh và Lễ thật để được nên thánh, hầu cho được trở nên môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ. Nếu người mang danh người hầu việc Chúa mà không biết Lễ thật, thì làm thế nào có thể làm chứng cho Lễ thật được, mà sự làm chứng đây không phải là nói về Lễ thật, mà là làm chứng cho Lễ thật, là làm chứng về quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, đã thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn những người đã vâng phục luật pháp công bình của Đức Chúa Trời và được giải cứu ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, hầu cho linh hồn của người đó được nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh, mà được hưởng cơ nghiệp cứu chuộc cho linh hồn mình. Bấy giờ người đó mới có thể thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật được. Nếu người hầu việc Chúa mà không trung tín trong sự vâng giữ và tuân theo luật pháp của Đức Chúa Trời, thì người đó không thể biết Lễ thật, đồng nghĩa với sự người đó không thể tái sanh và không thể trở thành môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ được. Người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình là phải trở nên một dân thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-hô-Va, không có ngoại lệ. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 19; Lê-vi ký 11; Ma-la-chi 2; Hê-bơ-rơ 12;

Chủ đề: *Những Đấng Christ thì trung tín như con trai quản trị nhà Chúa; mà nhà Chúa tức là chúng ta, miễn là chúng ta giữ vững vàng cho đến cuối cùng lòng tin chắc và trông cậy, là sự chúng ta lấy làm vinh hiển.*

Trọng tâm: Chúng ta đang học về trách nhiệm của người tin Chúa đối với sự cứu chuộc mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta, nghĩa là chúng ta phải nhớ Lời Chúa Jêsus đã phán: *các người là muối của đất, sự sáng của thế gian*, vì chính Thánh Linh của Đấng Christ sẽ đặt chúng ta trên chân đèn để soi sáng mọi người, nhưng nếu ai đó không đạt tiêu chuẩn này thì sẽ như thế nào? Chúa Jêsus đã phán: *Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà.* Nếu bạn chỉ tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ để được cứu chuộc linh hồn mình, mà không thực hành bổn phận và trách nhiệm của mình theo như Lời Chúa đã định cho mỗi người tin Chúa phải làm, thì bạn là kẻ biếng nhác. Sự trung tín không phải là chỉ nhớ và thuộc Lời Chúa cho chính mình, mà là công bố những sự mà Đức Thánh Linh đã tỏ ra cho mọi người tin Chúa trong Hội-Thánh của Ngài, hầu cho những người chưa tin Chúa hoặc mới tin Chúa cũng được nghe và hiểu nữa. Chúa Jêsus đã phán ví dụ này: *Vả, nước thiên đàng sẽ giống như một người kia, khi đi đường xa, gọi các đầy tớ mà giao của cải mình. Chủ đó cho người này năm ta-lâng, người kia hai, người khác một, tùy theo tài mỗi người; đoạn, chủ lên đường. Tức thì, người đã nhận năm ta-lâng đi làm lợi ra, và được năm ta-lâng khác. Người đã nhận hai ta-lâng cũng vậy, làm lợi ra được hai ta-lâng nữa. Song người chỉ nhận một thì đi đào lỗ dưới đất mà giấu tiền của chủ. Cách lâu ngày, chủ của những đầy tớ ấy trở về khiến họ tính sổ. Người đã nhận năm ta-lâng bèn đến, đem năm ta-lâng khác nữa, và thưa rằng: Lạy chúa, chúa đã cho tôi năm ta-lâng; đây này, tôi làm lợi ra được năm ta-lâng nữa. Chủ nói với người rằng: Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được lắm; người đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập người coi sóc nhiều; hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa người. Người đã nhận hai ta-lâng cũng đến mà thưa rằng: Lạy chúa, chúa đã cho tôi hai ta-lâng; đây này, tôi đã làm lợi ra được hai ta-lâng nữa. Chủ đáp rằng: Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được lắm; người đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập người coi sóc nhiều; hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa người. Người chỉ nhận một ta-lâng cũng đến mà thưa rằng: Lạy chúa, tôi biết chúa là người nghiêm nhặt, gặt trong chỗ mình không gieo, lượm lật trong chỗ mình không rải ra, nên tôi sợ mà đi giấu ta-lâng của chúa ở dưới đất; đây này, vật của chúa xin trả cho chúa. Song chủ đáp rằng: Hỡi đầy tớ dữ và biếng nhác kia, người biết ta gặt trong chỗ ta không gieo, và lượm lật trong chỗ ta không rải ra; vậy thì người phải đưa bạc của ta lại cho người buôn bạc, rồi khi ta trở về, sẽ lấy vốn và lời. Vậy, các người hãy lấy ta-lâng của người này mà cho kẻ có mười ta-lâng. Vì sẽ cho thêm kẻ nào đã có, thì họ sẽ dư dật; nhưng kẻ nào không có, thì cũng cất luôn điều họ đã có nữa. Còn tên đầy tớ vô ích đó, hãy quăng nó ra ngoài là chỗ tối tăm, ở đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.* Đừng cho rằng xác thịt mình bất toàn, vì Lời Chúa luôn nói về sự sống của con người bề trong của chúng ta.

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 5; Ma-thi-ơ 25; Mác 10;

Chủ đề: *Những Đấng Christ thì trung tín như con trai quản trị nhà Chúa; mà nhà Chúa tức là chúng ta, miễn là chúng ta giữ vững vàng cho đến cuối cùng lòng tin chắc và trông cậy, là sự chúng ta lấy làm vinh hiển.*

Trọng tâm: Trách nhiệm của người tin Chúa phải tìm cho được uống hằng sống của Đức Chúa Trời, hầu cho linh hồn mình tái sanh để được làm con cái của Đức Chúa Trời, cùng làm công việc bổn phận của mình, vì khi chúng ta hầu việc Chúa, khi chúng ta công bố và làm theo Lời của Đức Chúa Trời, thì chính quyền phép trong Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến linh hồn chúng ta được lớn lên theo tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng cứu chuộc mình. Nếu linh hồn người tin Chúa không được tái sanh, thì điều đó là lỗi của người đó đã không tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời. Người tin Chúa phải tái sanh linh hồn mình, hầu cho con mắt của linh hồn người đó được thấy và sẽ được vào trong Nước Đức Chúa Trời, tức là được hiểu biết những sự mầu nhiệm được giấu trong các Lời văn tự của Kinh Thánh. Tức là khi người đó được nghe và hiểu Lời Đức Chúa Trời được rao giảng qua môi miệng của những người được chọn của Đấng Christ, được Đức Thánh Linh xúc dầu để rao Tin-Lành thật của Đấng Christ. (Vì Đức Thánh Linh sẽ chỉ cùng làm việc với những người được chọn của Ngài mà thôi) vì khi kẻ tội lỗi của Chúa rao Lời Chúa thì Đức Thánh Linh sẽ ghi tạc các Lời mà Ngài đã cậy miệng của kẻ tội lỗi của Ngài rao giảng đó vào trong lòng, trong trí của những người nghe Lời Chúa mà có đức tin tiếp nhận các Lời đó cho mình, nghĩa là Đức Thánh Linh sẽ khiến cho người đó hiểu được và điều đó có nghĩa là linh hồn người đó được ăn bánh và uống hằng sống của Nước Đức Chúa Trời vậy. Người tin Chúa phải chịu trách nhiệm về sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn mình, vì mỗi người được sanh ra trên đất này biết lo cho sự sống của thân thể xác thịt mình thế nào, thì người tin Chúa cũng phải biết lo cho sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn mình thế đó, như Lời Chúa đã chép: *Hãy dậy lên, và sáng lòa ra! Vì sự sáng người đã đến, và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người. Nay, sự tối tăm vây phủ đất, sự u ám bao bọc các dân; song Đức Giê-hô-va dậy lên trên người, vinh quang Ngài tỏ rạng trên người. Và: Cho nên có chép rằng: Người đang ngủ, hãy thức, hãy vùng dậy từ trong đám người chết, thì Đấng Christ sẽ chiếu sáng người. Vậy, hãy giữ cho khéo về sự ăn ở của anh em, chớ xử mình như người đại dột, nhưng như người khôn ngoan. Hãy lợi dụng thì giờ, vì những ngày là xấu.* Nếu bạn xưng Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa của bạn, thì bạn phải sống và làm theo như Lời Chúa đã phán dạy, bằng chẳng, bạn sẽ bị bỏ lại ở trên đất này, vì sự cứu chuộc không phải chỉ nhờ môi miệng bạn nói mình tin Chúa mà được, nhưng phải làm theo Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy, như Kinh Thánh có chép: *Hãy làm theo Lời, chớ lấy nghe làm đủ mà lừa dối mình.*

Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 60; Ê-phê-sô 5; Gia-cơ 1;

Chủ đề: *Cho nên, như Đức Thánh Linh phán rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng, như lúc nổi loạn, là ngày thử Chúa trong đồng vắng, là nơi tổ phụ các người thấy công việc Ta làm trong bốn mươi năm, mà còn thử để dò xét Ta!*

Trọng tâm: Sự được nghe tiếng của Đức Thánh Linh không phải như người ta nghĩ mình được nghe tiếng của Đức Thánh Linh phán với lỗ tai của mình như người ta nói với mình, vì Đức Thánh Linh tức là Lẽ thật và như vậy, khi chúng ta được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, tức là Lẽ thật, còn được gọi là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, được công bố qua môi miệng của kẻ tội lỗi Chúa, thì điều đó có nghĩa là linh hồn bạn được nghe tiếng của Ngài, để gây dựng đức tin của những người được nghe Lẽ thật. Chỉ khi nào linh hồn người ta được tái sanh bởi quyền phép của Đức Thánh Linh và của Lẽ thật, thì linh hồn người đó như con trẻ vậy, tập lắng nghe và phân biệt được tiếng của Đức Thánh Linh. Vì Đức Thánh Linh là Thần của Đức Giê-Hô-Va vạn quân, Ngài là thánh, nên tiếng của Đức Thánh Linh luôn là tiếng nhỏ nhẹ mà linh hồn người ta có thể nhận ra, vì linh hồn chúng ta ra từ Đức Thánh Linh, nên khi linh hồn chúng ta được tái sanh, thì Đức Thánh Linh sẽ tùy theo đức tin của mỗi người mà Ngài nói chuyện với linh hồn đó và chính Đức Thánh Linh sẽ khiến người đó nhận biết Ngài đang nói chuyện với mình và tiếng của Đức Thánh Linh sẽ luôn dắt dẫn linh hồn người ta vào trong bốn tánh thánh khiết và công bình của Ngài. Nên khi chúng ta được nghe tiếng của Ngài, thì sẽ có dấu hiệu đặc biệt khiến linh hồn của chúng ta được vui mừng, như Lời Chúa có chép: *Đức Giê-hô-va phán: Vì Ta biết ý tưởng Ta nghĩ đối cùng các người, là ý tưởng bình an, không phải tai họa, để cho các người được sự trông cậy trong lúc cuối cùng của mình. Bấy giờ các người sẽ kêu cầu Ta, sẽ đi và cầu nguyện Ta, và Ta sẽ nhậm lời. Các người sẽ tìm Ta, và gặp được, khi các người tìm kiếm Ta hết lòng.*

Kinh-Thánh tham khảo: Dân số Ký 16; 1 Các vua 19; Giê-rê-mi 29; 1 Giăng 5;